

ҲУКМИ ИЗЗАТ ҲАҚИҚИСТ!

Дар масъалаи қазияи Иззати Амон ва ҳукми ӯ пайваста дар сомонаҳои интернетӣ ва шабакаҳои иҷтимоӣ андешаҳои иғвоангезона аз ҷониби гурӯҳҳои ифротӣ паҳн мегардад.

Бузургон гуфтаанд, ки: «Бетамизиҳои мардум аз суҳан пайдо шавад, Пистаи бемағз агар лаб во кунад расво шавад». Имрӯз гурӯҳҳои ифротӣ чунин бемағзии худро нишон медиҳанд. Онҳо бесаводии худро ошкор карда истодаанд ва гӯё қазияи «ҳомии ҳуқуқи дастгири тоҷикони муҳочир» Иззат ғайриқонунӣ шудааст.

Ин гурӯҳҳои ифротӣ аз мавқеи қонун ва қонунгузорӣ фарсахҳо дур буда, як нафаре, ки ба қаллоби машғул буд, ӯро аз ҷавобгарӣ озод медонанд.

Таҳлилҳо нишон медиҳанд, ки Иззат, ки худро муҳофизи шахрвандони Тоҷикистон, донандаи нозуқиҳои улуми исломӣ метарошид, дар ҳоле, ки заррае дар симои ӯ ҳифзқунанда ва диншинос дида намешуд, ба мардумфиребӣ машғул буда, бояд бо амалҳои кардааш назди қонун ҷавоб гӯяд.

Имрӯз Ҳукумати Тоҷикистон тамоми шароитро барои шахрвандон, аз ҷумла муҳочирон, фароҳам сохтааст ва дар доираи қонунҳои амалқунандаи байналмилалӣ барои ҳифзи онҳо имкониятҳои фарохеро роҳандозӣ кардааст ва дигар ҳоҷат ба ягон нафари фиребгару иғвоангез намондааст, ки худро ҳомии ҳуқуқ тарошад.

Ҳукми Иззат қонунист, дуруст аст ва ҳақ аст. Зеро чунин ҳукм барои мардумфиребони дигар дарси ибрат мешавад.